

jo nov pravilnik, ki bo urejeval pouk v zavodih za gluhotnemu.

Tragična smrt mladega akademika. V Kranju se je smrtno ponesrečil v četrtek, dne 3. januarja opoldne gospod Stanko Petrič, slušatelj filozofske fakultete ljubljanske univerze. Ob bregu Kokre je nabiral bršljan za dekoracijo dvorane pri plesnem venčku gimnazijcev, ki bi se imel vršiti v soboto 5. januarja. Raz pečino je padel 20 metrov globoko v strugo Kokre in si razbil lobanje ter zlomil levo roko. Ponoči je podlegel ranam. Bil je blag značaj, nadarjen dijak in neumoren delavec pri narodnih društvih. Pogreb se je vršil v soboto 5. januarja. Ave, anima candida!

Smrtna kosa. V Rajhenburgu je preminula v cvetju let tovarišica gdč. Marija Jerebova, hčerka tamošnjega nadučitelja tov. Frana Jereba. Blaga pokojnica se je preselila že meseca septembra s starši vred iz Doline pri Trstu, kjer je njen oče služboval dolgo vrsto let, v Rajhenburg, na očetovo novo službeno mesto. Upanje, da bo morda premembra podnebjia rešila mlado življenje, se žal ni izpolnilo, in gdč. Mira je podlegla dolgi in mučni bolezni v soboto, dne 5. t. m. daleč od sinje Adrie, ki jo je tako vroče ljubila. Razčaščenim staršem naše Iskreno sožalje, tovarišici Miri pa lahka zemljica doli ob Savi!

Ustanovitev Zveze duševnih delavcev v Sloveniji. V nedeljo, dne 30. decembra 1923 se je vršil ustanovni občni zbor imenovane »Zvez«. Zastopanih je bilo 11 društev z okroglo 2500 članov 24-timi delegati. V imenu pripravljalnega odbora je podal g. dr. Lončar zgodovino nastanka, smoter in sredstva »Zvez«, obenem je izrekel zahvalo gg. univ. prof. dr. M. Dolencu in odvetniku dr. Majaronu, ker sta priredila pravila ter predlagal za predsednika g. univ. prof. dr. Leonida Pitamica. Občni zbor je soglasno sprejel ta predlog, na kar je g. dr. Pitamic označil, kot prvo nalogo »Zvez«, da stopi nemudoma v stik s Hrvati in Srbi, ki doslej nimajo še slične organizacije, da osnujemo državno zvezo duševnih delavcev. V odbor so bili izvoljeni sledeči delegati: Finžgar, župnik; dr. Gorečan, odvetnik, Celje; dr. Jančič, drž. pravdnik, Maribor; Lajovic, sod. svet.; Laurin, žel. uradnik; dr. Lončar, prof.; inž. Novak; dr. Pintar, zdravnik; dr. Melita Pivec; dr. Vidmar, univ. prof.; v nadzorstvo pa: gg. Funtek, prof.; Rih. Jakopič, akad. slikar; Matjašič, poštni uradnik. Končno se je sprejel predlog g. univ. prof. dr. Dolanca o pristopu naše države k bernski konvenciji glede avtorskega prava.

TOVARIŠ(ICA)! Ali si se že odzval(a) pozivu upravn. »Zvončka? Koliko NOVIH naročnikov si pridobil? Najmanj dva nova naročnika moraš pridobiti! Posnemajmo svoje nasprotnike, ki ne štedijo truda in store vse za svoje časopisje. Hitimo z nabiranjem in prijavami novih naročnikov, da nam bo mogoče pravočasno določiti nakladolistu. VSI NA DELO ZA ZVONČEK!

— Centralna uprava listov UJU.

Učiteljski abiturijenti in abituri-jentke se opozarjajo, da je v ptujskem okraju še nekaj nezasedenih službenih mest; reflektanti naj takoj pošljejo pravilno opremljene in kolekovane prošnje na okrajni šolski svet v Ptiju.

Naša kulturna organizacija.

Predavanja in poročila pri društvih.

— Šmarsko-rogaško učiteljsko društvo, 6. oktobra 1923 na Ponikvi. Od 1 članov, navzočih 38.

Lepopis v osnovni šoli, referiral tov. Mušič.

O pokrajinski skupščini in kongresu UJU, poročal tov. Verk.

— Učiteljsko društvo za Mežiško dolino, 6. oktobra 1923 v Guštajnu. Od 42 članov navzočih 42.

O pokrajinski skupščini, tov. Kogelnik.

O kongresu UJU, tov. Gačnik.

O Žgečevi knjigi, tov. Mōderndorfer.

O službeni pragmatiki, tov. Močnik.

O praktičnih nalogah pedagoških krožkov, tov. Mlačnik.

— Litijaško učiteljsko društvo, 3. novembra 1923 v Ljubljani. Izmed 78 članov navzočih tri četrtine.

Pokrajinska skupščina v Ptiju, poročala tov. J. Čuček - Kleinmayerjeva.

Kongres UJU, poročal tov. Vrbič J.

Učiteljske razmere v Rusiji, predaval tov. Iv. Gabrovšek.

O dr. Žgečevi brošuri, predaval tov. J. Levstik.

— Učiteljsko društvo za politični okraj Ljutomer, 8. novembra 1923 pri Sv. Križu. Od — članov, navzočih 46.

O Iv. Mažuraničevem epu »Smrt Small-age Čengijića«, poročal tov. Andrej Horvatić.

— Tržiški krožek Učiteljskega društva za Krško, 10. novembra 1923 v Montronu. Udeležba —?

O problemih vzgoje najširših plasti naroda, tov. Zor.

Isto z drugega gledišča, tov. Rojc.

O službeni pragmatiki, nadzornik Stiasny.

— Belokranjsko učiteljsko društvo, 17. novembra 1923 v Semiču. Od — članov, navzočih 38.

Razvoj duševnega obzorja, predaval tov. Erzina.

O rokotvornem pouku, predaval tov. Zagazen.

Solstvo v Macedoniji, poročal tov. Živojinović.

— Ljubljansko učiteljsko društvo, 10. novembra 1923 v Ljubljani. Od 124 članov, navzočih 68%.

O dr. Žgečevi brošuri, poročal tov. Lenarčič.

Nekaj smernic, ki naj jih pozna vsak osnovnošolski učitelj o vzgoji in pouku sledih, predaval tov. J. Kobal.

— Kamniško učiteljsko društvo, 5. novembra 1923 v Domžalah. Od — članov, navzočih 37.

O obravnavi samoglasnikov v prvem šolskem letu, predaval tov. J. Toman.

Književnost in umetnost.

Nove knjige in druge publikacije.

— kpl. Profesor M. Milovanović: »Filozofski, pedagoški i sociološki pozitivizam.« Beograd 1923. Str. 16. Cena —?

kpl. Dr. Fran Bradač: Iz starorimske lirike. Izbrano in prevedeno. Izdala in založila Učiteljska tiskarna v Ljubljani. Cena 12 Din.

— kpl. Zvonimir Kosem: Ej prijateljčki!... Knjiga za mladino. Izdala in založila Učiteljska tiskarna v Ljubljani. Cena vezani knjigi 16 Din.

— kpl. Po dvanajstih letih. Ljudska igra v štirih dejanjih. Po Schrottenbachu priredil Fran Koblar. Ljudski oder 5. zvezek. Založila Jugoslovanska knjigarna v Ljubljani 1923. Cena Din 22.

— kpl. Fr. Milčinski: Mogočni prstan Narodna pravljica v štirih dejanjih. Splošna knjiznica št. 12. Ljubljana 1923. Natisnila in založila Zvezna tiskarna in knjigarna. Strani 91. Cena broš. Din 12, vez. Din 17.

Ocene.

— k Prof. M. Milovanović: »Filozofski, pedagoški i sociološki pozitivizam.« Pod tem gornjim naslovom, prof. Milovanović, poznati pisac »Filozofije u Srbu«, i. dr. dela, u kojima je zastupao pravac pozitivističke filozofije, napisao je svoj odgovor, na kritiku dr. Paje Radosavljevića, prof. pedagogije Njutorškog univerziteta. Dr. Radosavljević, stampao je odavno kritiku Milovanovićeve psihologije, u knjizevnoj reviji »Brankovo Kolo« još 1911. godine; ali, pisac mu tek sada odgovara zbog toga, što ranije nije za to ni znao. Pisac je posvetio ovu knjizicu svome prijatelju, g. Čedomiru Todoroviču, učitelju, i odličnemu školskom i pravstvenom radniku. Mnogo ranije, pre svetske rata, pisac je vodio polemiku sa našim filozofom g. dr. Branom Petronijevićem, prof. Beogradskoj univerzitetu. Dr. Petronijević, kao predstavnik metafizičke filozofije, negirao je tada mogučnost razvitka filozofske pozitivizma u Srbiji. — I u tome sporu naučnom, koji su vodili u to vreme, naš uvaženi pedagog g. dr. Paja Radosavljević, prof. pedagogije, htio je da bude arbitri i da izmeri u nekoliko njihova gledišta. On je istakao visoku vrednost naučnog rada dr. Petronijevića; ali je kazao da i filozofska slavatanja prof. Milovanovića nisu bez interesa. Zbog toga će se u budučnosti, više čitati i proučavati filozofski spisi Milovanovićevi. — Profesor Milovanović veli, da u toj delikatnoj dužnosti dr. Radosavljević, nije uspeo. Zbog toga, što ne poznaje potpuno sve razloge, dr. Radosavljević nije ni mogao objasniti: zašto nije pozitivistička filozofija prof. Milovanovića uspešna? — U ovom svome odgovoru, na kritiku prof. dr. Radosavljevića, pisac je izneo glavne uzroke neuspeha njegove filozofije. — U svima oblastima ljudskog života, postope mnoge zablude u intelektualnom, moralnom i socijalnom pogledu. Te zablude imaju svoje uzroke u ljudskoj čežnji za visokim idealnim progresom. — Jedna od teh zablude je, pisac veli, i ta, što pojedini filozofski spekulatori misle da je filozofija lična tvorevina pojedinaca.

Medutim, naučna načela, večinom, su postala iz iskustva ljudskog roda. — Zato pisac tvrdi da su ta pogrešna shvatanja glavni uzrok, što njegovi filozofski i sociološki radovi nisu postali popularni u srpskom delu našeg naroda, a ne misterijost narodne duše, kako misli dr. Radosavljević. Pored toga, sticaj socialnih i političkih prilika je kod nas drugočajni, i za to naša intelektualna publika nije se tada odruševala za pozitivističku školu. — Kad bi viši slojevi našega društva odbili mnoge zablude svojih klasa, prihvatili načela zdravog razuma i filozof. pozitivizma, — onda bi, kaže pisac, njegovi imali spisi više uspeha. — Pisac pobija tvrdjenje dr. Radosavljevića, da je on bio protivnik ideala i rodoljubija srpskih učitelja. On je bio protivnik samo nekim zabludama, a ne osečanjem rodoljubija. — Sto se tiče želje dr. Radosavljevića, da publike treba da se više interesuje piščevim delima, jer je on zaslужan filozof, — pisac to skromno odbija, jer on nikada nije tražio pohvale i priznanja. — Na kraju svoje knjižice, autor ponova navodi ideale njegove pozitivističke filozofije: »Moji ideali su u odabranoj agrikulturnoj Zadrži porodičnog tipa; gde se razvija um i moralnost u radu i životu i gde bogatstvo sačinjava rad i štednja; gde svaki privreduje po sposobnosti a dobija deo po potrebi; gde nema neproizvodnih članova i gde članovi ljube jedan drugoga kao sami sebe.« — Pisac je uveren da će — po zakonu evolucije — ti njegovi ideali biti i realizovani u novom društvu, izven porodice, u nedoglednoj budučnosti. — Ova knjižica, u kojoj je pisac dao svoj zadocneli odgovor, ujedno jeste i dopuna njegovih filozofskih i socioloških pogleda. I ako ima karakter jedne polemike, ipak zaslužuje pažnjo i jugoslovenskih učitelja jer dodiruje pedagoško-filozofske probleme i pokazuje jasno razliku između pozitivističke i metafizičke filozofije.

— k Zvonimir Kosem: Ej prijateljčki!... Knjiga za mladino. Izdala in založila Učiteljska tiskarna v Ljubljani. Cena vezani knjigi 16 Din.

Knjižica, ki se je bo mladina gotovo zelo razvesila in bo šla iz roke v roko, so Kosmovi »Prijateljčki«. Povestice niso predolge, so zanimive in so prikladne otroškemu obzorju. Stirinajst jih je vseh in že po naslovin vidimo njih različno in pestro vsebinsko: Ej prijateljčki! — Češnje.

— Večer v gozdu. — Darko. — Babica. — Jež. — Kralj. — Markovo kraljestvo. — Domotožje. — Gosji pastir. — Minka in Tinko. — Jagnje. — Lovci. — Krožnik breskev.

— k Iz starorimske lirike. Zbral in prevedel dr. Fran Bradač. Izdala in založila Učiteljska tiskarna. Cena 12 Din.

Sam dr. Bradač piše v uvodu, da hoče s prevodom vzbudit zanimanje za antično literaturo in pripomoći k zgradbi slovenskih prevodov antičnih umotvorov. Pod črto so pridejane opombe, da iz njih vsak izobraženec lahko razume dotično pesem. V uvodu podaja prevajalec kratko biografijo pesnikov. Zbirka obsegata Catulla, Tibula in Propertija. Znano je, da je že dajaštvo v srednji šoli kaj rado čitalo klasike, dasi smo jih imeli le v tujem jeziku, zato je tembolj pozdravljati, da se s prevodi, ki so prav dobrni, odpri pot do njih tudi širši inteligenci. Priporočamo!

— k Po dvanajstih letih. Ljudska igra v 4 dejanjih. Vendar enkrat po dolgem času smo dobili ljudsko igro, ki je polna dramatike in zdravega, krepkega jedra. Dialog je tako koncen in lakoničen, da smemo reči, da ni niti ene besede odveč v igri. Moraš biti res zbran pri čitanju igre, ako hočeš, da si obdržiš vse niti v roki. Ta krepka kratost, ta kondenziranost v besedi pa je presejena na slovenska tla. Ljudje govore kakor grči iz slovenskega hrasta. Igra pa ni samo v dialogu krepko slovenska, ampak tudi v svojem dejanju prav srečno zasajena in lokalizirana na slovenska tla. Prvi dve dejanji igra pred vojno, zadnji dve pa dvanajst let pozneje, vmes je svetovna vojna; tu nastopajo verižniki, ki so tako žive figure, kot jih srečavamo vsak dan na stotine. Prav za pravni prav, da je pisatelj rekel, da je igra »priredil«, igra je samo po ideji in načinom grobem ogrožen Schrottenbachu, drugače je pa povsem Koblarjeva last. Brez pretravljavanja smemo trdim, da je to najboljša ljudska igra, kar jih je v slovenščini tiskanih. Igrali jo bodo povsod, ker ne stavi ne na oder in ne na igralce prevelikih zahtev. In to igro bodo igrali povsod radi, ker ima silno bogato dejanje, ostro risane tipe iz vsakdanjega življenja, sem pa tje prikriti subi, humor, lepo plemenito idejo in jezgrovit jezik. Tu pride sentimentalnost na svoj račun, prijatelj krepkih značajev bo v strmolu in piškurju viden umetniško risane značaje, intrigant bo našel svojega sovrsnika, slabotna ženska svoj izvor, tisti, ki trpi po nedolžnem krivico se bo v Erjavcu spomil sam nase in oni, ki ima težko vest, bo v spravljenem koncu našel kapljico tolažbe za svoje reve in težave. Prepričan sem, da bodo to igro igrali povsod, ker to res v polni meri zasluži, na kmečkih odrh in po mestih, ker primaš vsakomur svoje.

— k Fr. Milčinski: Mogočni prstan. Z vsemi vrlinami, ki smo jih vajeni pri Milčinskem, je opremljena tudi ta igra, napisana po znani narodni pravljici. Lahket je jezik, bujna fantazija, dejanje, polno napetih zapletljajev in pa tisti vedri, res veseli humor, ki ga danes precej pogrešamo, na-

pravljajo delo tako prikupljivo. Posebno dobrodošel bo Mogočni prstan diletantskim odrom, ki jim tudi pisatelj dovoljuje uprizoritev v kulturne in dobrodelne namene, brez tantičem, aki so nabavijo vsaj dvajset izvodov knjige. Ker je cena izredno nizka, je ta pogoj pač lahko izpolnjen. Igra je bila uprizorjena z velikim uspehom v Narodnem gledališču v Ljubljani, kjer bo doživeljala še mnogo repriz. Uprizoritev bodo diletantskim odrom olajševale pojazilne opazke, ki jih je avtor dodal knjigi. Poleg tega je Mogočni prstan tudi kot čisto zanimivo in ga bo rado bralo mlado in staro. Papir je lep in tudi oprema vseskozi dostojna, tako da je knjiga vredna priporočila.

Naša gospodarska organizacija.

— g Učiteljska gospodarska in kreditna zadruga v Celju, registrovana zadruga z omejeno zavezo.